

Biblická hodina, Bratislava, Zborová sieň Legionárska 6, 14.
10. 2026, 18.00; téma: **KTO JE JEŽIŠ? - Ja som
cesta i pravda i život (Ján 14, 6):**

(Ježiš povedal): „Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza
k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“

Ježiš je cesta – v zmysle cesty k Bohu i do
nebeského domova

Každý človek potrebuje a hľadá dôvod, prečo
žije. **Ak sme len výtvorom náhody, náš život
má len malú a obmedzenú hodnotu.** Náš život
a celé ľudské dejiny by boli iba bublinou, ktorá
čoskoro praskne. Ak je to skutočne tak, nedá sa s
tým nič robiť. **Ak však náš život predsa len má
nejaký vyšší zmysel a cieľ, stojí za to ho
spoznať a objaviť.** Mnoho ľudí sa už pokúsilo
nájsť zmysel a cieľ života v plnosti zážitkov,
bohatstve, sláve, rodine, práci, umení, vede – ale
keď dosiahli svoj cieľ, našli skôr prázdnotu,
neistotu a osamelosť. Spevák slávnej skupiny
Queen, Freddie Mercury (*1946 – †1991), sa pýta:
„Vie vôbec niekto, prečo žijeme?“ V rozhovore,
ktorý poskytol krátko pred smrťou, priznal: *„Ani
ten najväčší úspech mi nedal nič trvalé a pevné.
Mohol som mať všetko na svete, ale aj tak som
zostal zúfalo sám! Úspech mi zabránil získať to
jediné, čo všetci potrebujeme – trvalý láskyplný
vzťah!“*

**Pre väčšinu z nás je najväčšou
hodnotou trvalý vzťah s milovanou osobou.**

**Ale aj keby bol akokoľvek krásny - nikdy nie
je trvalý. Nikdy nie je dokonalý a vždy mu
niečo chýba.** Je to tak preto, že my ľudia sme
nedokonalí a robíme chyby. Túžime po vzťahu,
ktorý nedokážeme nájsť. Je to bolestné poznanie,
ktoré nám prináša smútok a sklamanie, ktoré sa
bojíme priznať.

Biblia má vysvetlenie: **Boli sme stvorení,
aby sme žili vo vzťahu - nielen s ľuďmi, ale aj
s Bohom. Boh nás stvoril na svoj obraz.** V
niečom sme Mu podobní. Naše neustále hľadanie
a sklamanie v medziľudských vzťahoch sú
nevedomým prejavom našej túžby po Bohu, s
ktorou sme sa už narodili! Každý človek, či už
vedome alebo nevedome, hľadá vzťah s Bohom.

**Kto objaví vzťah s Bohom, uvedomí si
zároveň aj to, prečo žije a o čo sa má
usilovať. Až Boh dá nášmu životu skutočný
rozmer.** Voči Bohu sme takí malí, ale milovaní! Vo
vesmíre sme stratení. Pred ľuďmi sa často na
niečo hráme. Mnohí sami nevedia, komu patria.
**No keď človek nájde vzťah k Bohu, veľa z
jeho zmätkov a neistôt zmizne.** Bude nám
jasné, aký má náš život zmysel a na čom záleží.
Naše hľadanie tým síce neskončí, ale posunieme
sa o značný kus ďalej. Náš život nadobudne
skutočný rozmer. Prestaneme sa pohybovať od
steny k stene.

Vzťah k Bohu nedokážeme vybudovať prostredníctvom filozofie, meditácie či vlastných úvah. Boh, hoci o Ňom máme tušenie, nám zostáva vzdialený a cudzí. Sami sa pred Ním cítime bezvýznamní, hriešni a zbytoční.

Ježiš prišiel preto, aby nám pomohol prekonať túto bariéru odcudzenia medzi nami a Bohom. Ježiš je človek ako my. Je na „našej strane“. Pred Ním sa nemusíme za nič hanbiť. **Ježiš poznal všetku biedu ľudského života, silu pokušení, únavy i strachu.** Pritom bol s Bohom v jedinečnom a dôvernom vzťahu. Na Ježišovu prosbu Boh uzdravoval a odpúšťal ľuďom hriechy. Ježiš nás môže a chce priviesť k Bohu. Jeho pozvanie je pre nás tou najľahšou a najzrozumiteľnejšou cestou k Bohu. Preto o sebe hovorí: „Ja som cesta“ – v zmysle cesta k Bohu i do nebeského domova.

Ježiš je pravda

Mnohí ľudia súhlasia s tým, že každý potrebuje v niečo veriť, mať nejaký cieľ a víziu, ale zdá sa im, že nakoniec je jedno, čo si kto nájde a vyberie. Je to čisto jeho súkromná záležitosť. Hlavné, že v niečo verí, na obsahu už toľko nezáleží. V skutočnosti však **na obsahu našej viery veľmi záleží.** Niektorí verili v komunizmus alebo dokonca fašizmus a podporovali ho – a koľko

životov to tragicky zasiahlo a zranilo. Zrejme aj Hitler veril, že koná dobrú vec. Veria tomu aj dnešní teroristi.

Obsah a cieľ našej viery sú preto úplne zásadné. Naša viera a presvedčenie môžu ublížiť mnohým ľuďom a niekedy môžu zničiť aj nás samých. Nehovoriac o tom, že keď sa odhalí falošnosť a prázdnota viery a ona sa zrúti, ten, kto jej slúžil, zrazu zistí, že celý život vlastne žil zbytočne, a často nie je schopný si to ani priznať.

Treba veriť tomu najlepšiemu, čo poznáme! Keď porovnáme, čomu sa dnes dá veriť a čo vzbudzuje dôveru – rôzne náboženstvá, filozofie, životné štýly, hnutia, záujmové skupiny – potom **jednoznačne vyniká príbeh Ježiša Krista, Jeho slovo, Jeho život, ale aj to, ako ovplyvnil náš svet a kultúru.** Ježišovu obeť za druhých, Jeho výzvy k odpúšťaniu a pomáhaniu blížnym – nemožno len tak obísť. Každý sa s nimi musí vyrovnávať. Ježiš Kristus dokáže dodnes zaujať najväčších umelcov, filozofov, vedcov aj štátnikov. Príbeh starý dve tisíc rokov stále oslovuje milióny ľudí. Zďaleka nie sme jediní, ktorí sa snažia **žiť podľa Ježišových slov. Je to tá najväčšia výzva a pozvanie, aké v tomto svete existuje.**

Ale **ako spoznám, že to, čo hovorí Ježiš, je pravda?** Hoci možno v prospech kresťanstva zhromaždiť mnoho argumentov, **nejde tu o**

nezávislú, vedeckú pravdu rozumu, ale o osobnú pravdu, o ktorej sa môže presvedčiť len každý sám za seba. **Pravdivosť kresťanskej viery sa nedá vysvetliť ani dokázať, je však možné ju prežiť a zažiť.** Viera v Boha patrí do kategórie, kde rozhoduje naša vlastná skúsenosť a slobodná voľba. **Zistiť, či má Ježiš pravdu alebo nie, môžem až vtedy, keď s Ježišom a podľa Jeho slov skúsím žiť.**

Je to podobné ako v láske a manželstve. Keď spoznám osobu, ktorá sa mi páči, nikto nám vopred nezaručí, či je to tá pravá. Aby som to zistil, musím sa s ňou zoznámiť, spriatelíť sa a začať s ňou chodiť. Až potom zistím, či som našiel partnerku na celý život, alebo musím hľadať ďalej.

Pravdivosť Ježišových slov nemožno overiť teoreticky, ale iba v praxi každodenného života. Až keď človek prijme Ježišov pohľad na život a na druhých ľudí a začne podľa Neho žiť, uvedomí si, či je tento pohľad pravdivý a či mu v živote pomáha. Pravdivosť kresťanskej viery možno spoznať iba z vlastnej, osobnej skúsenosti. Natanaelovi – jednému z hľadajúcich Mesiáša (Ježiša), zazneli slová: „Pod' a vid'!“ – Pod' a presvedč sa! (J 1, 46). **Kresťanstvo treba „ochutnať“. S Ježišom treba „začať chodiť“, až potom Mu môžeme uveriť.**

Ježiš je život

Väčšina z nás sa pravdepodobne považuje za celkom dobrých ľudí. Ved' porovnaní s niektorými inými ľuďmi žijeme celkom slušný život. Keď si však v Biblii prečítame, čo všetko od nás Boh očakáva, naše sebavedomie sa zrúti. Keď sa sebakriticky zamyslíme nad tým, čo nám vyčítajú ostatní ľudia, musíme uznať, že v mnohých veciach majú pravdu. **Existuje dlh, ktorý máme voči svojim blížnym, ale aj voči Bohu. Biblia tento dlh nazýva hriechom.** Nie je to len úmyselné zlo, ale aj nedostatok dobra. Napríklad keď sme mohli pomôcť, ale nepomohli sme (čítaj: Jakub 4, 17).

Každý človek si uvedomuje túto svoju nedokonalosť, ale nerád o nej hovorí. Všetci žijeme so skrytým pocitom viny. Snažíme sa napraviť svoje chyby, ale často to nie je možné. **To, čo sa stalo, sa už často nedá zmeniť.** Snažíme sa to zamlčať, bagatelizovať, zabudnúť, porovnávať sa s tými, ktorí sú na tom horšie ako my – ale nepomáha to. Mnohí ľudia trpia tým, že nemajú nikoho, kto by im odpustil. Svoju vinu si nepriznajú, ale pritom ich ťaží. Obzvlášť v starobe.

Pán Ježiš nám ponúka pomoc: Božie odpustenie. Zmazanie nášho dlhu. Nie sú to len prázdne sľuby. Biblia nám dáva záruku, že toto odpustenie je skutočné. Boh totiž prijal

Ježišovu smrť na kríži ako výkupné – zaplatenie za naše hriechy. Náš život tak môže byť skutočne oslobodený od všetkého, čo nás ťaží a s čím si nevieme poradiť. **Ježiš nám prináša zmierenie s Bohom aj s ľuďmi.**

Každý človek sa najviac bojí vlastnej smrti. Obava z nej „visí“ nad nami celý život. Väčšina z ľudí sa bojí o smrti už len hovoriť. Kresťanstvo však ponúka nádej. Ježiš vstal z mŕtvych. To znamená, že smrť už bola raz premožená a porazená. Týka sa to aj našej smrti, pretože Ježiš bol skutočným človekom. Ježišovo vzkriesenie potvrdilo mnoho svedkov. Vzkriesený Ježiš nám dáva nádej, keď sa všetko končí a už nezostáva žiadna nádej. **Vďaka Ježišovmu vzkrieseniu má náš život ešte iný a slávnejší rozmer, než len to, čo doteraz poznáme** (čítaj: Ján 14, 19b). Hoci to nie je možné hmatateľne dokázať, ak by existovala aj tá najmenšia nádej, že je to pravda, stojí za to žiť pre ňu.

Teológ Pavel Tillich napísal: **Každý človek prežíva tri strachy: 1. strach, že život nemá zmysel, 2. strach z vlastnej viny a 3. strach zo smrti. Ježiš nás môže oslobodiť od všetkých.**

1. Ježiš dáva nášmu životu zmysel a cieľ. Žiť len pre seba alebo pre druhých nás nikdy nemôže plne uspokojiť. My však žijeme

pre Boha. Na Jeho slávu a radosť. JEŽIŠ JE CESTA.

2. Ježiš nám prináša odpustenie našich hriechov. Svojou obeťou na kríži nás zmieril s Bohom. JEŽIŠ JE PRAVDA.

3. Ježiš nám dáva nádej, ktorá presahuje horizont smrti. Vstal z mŕtvych, a preto máme nádej, že náš život neskončí. JEŽIŠ JE ŽIVOT.

Ak je niekto taký ako Ježiš - stojí za to Ho spoznať. Stojí za to vydať sa na cestu, ktorú nám ukazuje, a pokračovať v nej. Bolo by škoda neskúsiť to. Amen.

Použitím: Nicky Gumbel: *Otazníky života* (prednášky pre Alfa kurzy, upravil Jiří Gruber): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**